

[Per Stig Møller]

at opkvalificere sig inden for flere uddannelser. Jeg nævnte, at en dansk metalarbejder ikke føler nogen tiltrækning her. Han bliver ikke tiltrukket af dette system, for beløbene er sat for lavt. Derfor foreslog jeg en anden beløbspolitik. Det var også for at få flere i arbejde. Derfor foreslog jeg også at udstrække uddannelsesstøtten fra 2 år, som regeringen foreslår, til 2½ år – præcis af de opkvalificerings- og uddannelsesgrunde, som hr. Bakholt var inde på.

Til sidst må jeg sige om børnenes rettigheder: Der er altså 450.000 småbørnsforældre. Det bliver dyrt, hvis de alle sammen tager orlov. Og det kan blive meget farligt at tage en orlov, man ikke er enig med arbejdsgiveren om, for det kan meget vel betyde, at man har ret til at vende tilbage, men for hvor mange dage? For arbejdsgiveren har jo ikke pligt til at beskæftige folk, der ikke er job til, hvis han har givet jobbet til en anden, dengang man gik på orlov uden aftale.

Derfor er aftaler så vigtige. Ellers risikerer man at bringe mennesker i fortræd.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Jeg forstod, at arbejdsministeren i dag har ændret opfattelse med hensyn til min hukommelse. Det må jo så betyde, at hun har svævet i den vildfarelse, at jeg lider af dårlig hukommelse, og at hun så i dag er blevet bekræftet i det modsatte.

Jeg kan helt bekræfte den oplysning, som arbejdsministeren gav for et øjeblik siden: at SF fik orlovsperioden forlænget. Men så burde arbejdsministeren i øvrigt også bekræfte, at de oplysninger om forhandlingsforløbet, jeg er kommet med, er fuldstændig korrekte.

Helge Sander (V):

341.000 er det antal ledige, som er registreret efter det system, som arbejdsledigheden opgøres efter i dag. Men i virkeligheden er der jo endnu flere, som ikke indgår i arbejdsstyrken, men er skjult af førtidspensionering, beskæftigelsesarbejde, omskoling og uddannelsesordninger.

Men da regeringen tilsyneladende ikke er i stand til at præsentere et konkret udspil, der kan skabe nye reelle arbejdspladser, opfinder man nu en ny måde, hvorpå den stigende arbejdsledelse kan skjules, og denne nyordning hedder altså orlov.

Da det er et af hovedelementerne i det regeringslovkompleks, som vi i dag skal behandle, skal jeg på Venstres folketingsgruppes vegne udtrykke en vis skuffelse. Jeg vil ikke totalt afvise orlov, men det er betænkeligt, at det er et bærende element i noget, man tillader sig at kalde en arbejdsmarkedsreform.

Det er efter vores opfattelse en alt for flot benævnelse. Det er skudt langt over målet. Det er simpelt hen rent overbud.

Vi får ikke flere i arbejde, før vore virksomheders konkurrenceevne øges, så der kan sælges flere produkter på markedets vilkår. Og verdensmarkedets vilkår eller betingelser er højere kvalitet, hurtigere levering, øget service og bedre priser.

Hvis disse forudsætninger skal skabes, burde regeringen i stedet i dag have præsenteret Folketinget for en gennemarbejdet arbejdsmarkedsreform, socialreform og skatterreform. Kun ved at få gennemført en sammenhængende politik på disse områder kan vi gøre os håb om, at vi for alvor får gang i beskæftigelsen.

Nu må vi altså forholde os til det, som regeringen har lagt på Folketingets bord. Det kunne også godt se ud, som om regeringen har følt, at det var nødvendigt stærkt at opreklamere forslagene. Man har i hvert fald bedt både Finansministeriet og Arbejdsministeriet om at lave flotte trykte pjecer, som forsøger at beskrive forslagernes fordelagtighed.

Men umiddelbart, som det ligger i dag, føler vi, at det bliver svært at leve med det resultat, der kan komme ud af udspillet. Efter vores opfattelse har Ugebrevet Mandag Morgen ramt meget præcist:

»Det nye forslag til en arbejdsmarkedsreform udtrykker regeringens magtesløshed over for at bekæmpe ledigheden effektivt. Udspillet handler mere om at opbevare de ledige end om at reducere deres antal.«

At fastlægge en dagpengeperiode på 9 år, vel at mærke inklusive orlov, er jo international rekord. Der er blevet arbejdet på at få dette lange åremål reduceret gennem de seneste år, men altså heller ikke dette udspil, hvor der dog står en flertalsregering bag, er der kommet en kortere periode ud af, selv om man blot ved at skæve til vore nabolande vil se, at disse perioder dér går fra godt og vel 1 år og op til ca. 3-4 år. Men altså for blot 26 ugers arbejde har man nu ret til 9 år i systemet.